

[Glistrup]

værdien, der ikke indvindes i penge, men er et såkaldt naturalgode, skal betales med de blodige marginalskatteprocenter, ved at man skal betale skatten.

Det bliver også mere og mere uacceptabelt, at man fortsat ikke vil foretage nogen som helst dyrtidsregulering af det 2.000 kr.s standardfradrag, som er fastsat så langt tilbage som i 1965. Vi hørte her forleden dag, hvordan man f. eks. i forbindelse med forhøjelse af lønmodtagerfradraget – og i og for sig fuldstændig med rette – fra forligspartiernes side fremhævede, at det var forfærdeligt, at det ikke var reguleret siden 1973–74, og derfor var man da nødt til nu at regulere det. Men det andet fradrag har altså stået med uændret kronebeløb i 16 år.

Ud fra alle synsvinkler må det derfor være rigtigt at feje dette forslag af bordet og stemme nej her ved tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 97 stemmer mod 38; 20 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Afgiftsfritagelse for månedssaviser).
[Af Rahbæk Møller (SF) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 71. Fremsat 1/11 80.
Første behandling 9/12 80. Betænkning 6/5 81. Anden behandling 12/5 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ellemann-Jensen (V):

Der er jo ingen tvivl om, hvorfor SF oprindelig har fremsat dette lovforslag. Man vil gerne lette tilværelsen for de mange nye må-

nedsaviser, der kommer, og som overvejende udsendes af den politiske venstrefløj.

I venstre kan vi støtte forslaget, fordi vi grundlæggende tror på, at jo bedre muligheder den slags skrifter får for at komme ud blandt folk, jo svagere vil den politiske venstrefløjs evangelium stå i befolkningen.

Under udvalgsbehandlingen viste det sig jo, at den praksis, der hidtil har været udøvet over for ugeaviser, var mildt sagt uens. En række ugeaviser, der næsten optræder i pressen som definitionen på, hvad der er nyhedsskrifter, har ikke kunnet få bevilget afgiftsfrihed, mens en række andre skrifter har fået det.

Ministereren henviste under behandlingen af lovforslaget til, at han ikke uden videre kunne sætte sig på momsnettet, men det er der heldigvis andre der kan, og derfor skal jeg gøre opmærksom på, at et flertal i Folketinget nu henstiller pænt til ministeren, at den liberalisering, der ligger i lovforslaget, også skal komme til udtryk over for de mange ugeaviser, der hidtil har fået afslag på ansøgninger om momsfrihed. Vi regner med, at ministeren vil sørge for, at de forskellige sager, der jo har verseret i årevis, bliver taget op, og at liberaliseringen i lovgivningen på det punkt også kommer til at ytre sig i praksis.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

I tilslutning til hr. Ellemann-Jensens bemærkninger skal jeg sige, at jeg har også bemærket, at der i skatte- og afgiftsudvalgets betænkning er en henstilling til mig om at drage omsorg for, at der i forbindelse med de hidtil givne afslag på anmodning om momsfrigørelse skabes mulighed for nyvurdering af afslagene med henblik på at sikre en større ensartethed i afgørelserne.

Den anledning skal jeg gøre opmærksom på, at momsnettet er en selvstændig administrativ enhed, der i en lang række afgiftsspørgsmål, bl.a. med hensyn til eventuel afgiftsfrihed for aviser, har den endelige administrative afgørelse. Ministeren har derfor ingen indflydelse på disse afgørelser, men jeg har naturligvis på den foranledning allerede sørget for, at nettet er blevet gjort bekendt med udvalgets betænkning.

Hermed sluttede forhandlingen.